

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 6 września 2013 r.

DOLiS/DEC-932/13/57589,57593,57596,59622

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 12 pkt 2, art. 22 w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana C.P., o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 26 marca 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-348/13/19074,19080,19082,19087) odmawiającą uwzględnienia wniosku w sprawie skargi Pana C.P., dotyczącej przetwarzania jego danych osobowych przez P. S.A., polegającego na udostępnieniu jego danych osobowych na rzecz B. S.A. i Z. oraz niezrealizowaniu wobec niego obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 i 33 ustawy o ochronie danych osobowych,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana C.P., zwanego dalej również Skarżącym, dotycząca przetwarzania jego danych osobowych przez P. S.A., zwanego dalej również Bankiem. W jej treści wskazał on cyt: „Skarżący zawarł dwie umowy kredytowe – kredyt na budowę garażu w [...] oraz kredyt na zagospodarowanie terenu w [...]. Skarżący w trakcie trwania zobowiązania wynikającego z umów kredytowych wyraził załączoną zgodę na przetwarzanie danych osobowych przez bank oraz udostępnianie podmiotom uprawnionym przez przepisy prawa bankowego (a więc takich jak sąd, policja etc. wymienionych w art. 105 prawa bankowego). Natomiast nie było zgody skarżącego na ujawnienie informacji stanowiących tajemnicę bankową bezpośrednio do B. S.A. czy też Z., która przez [...] była wymagana. Dnia [...] P. dokonało przekazania danych osobowych skarżącego wraz z informacjami dotyczącymi zobowiązań kredytowych do bazy danych prowadzonej przez B. S.A. A dnia [...] przekazano dane osobowe skarżącego wraz z informacjami dotyczącymi zobowiązań kredytowych do bazy danych prowadzonej przez Z. (...) W związku z powyższym zasadnym jest twierdzenie o naruszeniu (...) przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, szczególności art. 23 ust. 1 w zw. art. 24 ust. 1 oraz art. 32 ust.

1 pkt 4.” Skarżący zawniósł o przeprowadzenie kontroli, a następnie wydanie decyzji w zakresie m. in. usunięcia uchybień, usunięcia danych osobowych skarżącego z baz danych B. S.A., zwanej dalej również B. oraz Z., zwanego dalej również Z.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

- 1) Pan C.P. zawarł z Bankiem dwie umowy: w dniu [...] umowę kredytu mieszkaniowego [...] na budowę garażu oraz w dniu [...] umowę kredytu mieszkaniowego [...] na zagospodarowanie działki.
- 2) Podejmując działania związane z wnioskowaniem o udzielenie ww. kredytów odpowiednio w dniu [...] oraz w dniu [...] Skarżący podpisał oświadczenia odnoszące się do okoliczności przetwarzania w związku z tym procesem jego danych osobowych przez Bank, w których podmiot ten poinformował Skarżącego, że administratorem jego danych osobowych jest P. S.A., że informacje zbierane są w związku z udzielaniem kredytu i korzystaniem z innych usług Banku. Ponadto w oświadczeniu tym Bank zawarł informację, że zebrane dane osobowe mogą być udostępniane podmiotom upoważnionym przez przepisy Prawa bankowego, jak również, że Skarżącemu przysługuje prawo wglądu do jego danych osobowych przetwarzanych przez ten podmiot oraz prawo ich poprawiania, a także informacja odnośnie dobrowolności czy obowiązku ich podania.
- 3) W dniu [...] Bank dokonał przekazania danych osobowych Skarżącego do B.
- 4) [...] Bank dokonał wpisu jego danych osobowych do Bankowego Rejestru prowadzonego przez Z.
- 5) W dniu [...] B. na wniosek Banku usunął rachunek dotyczący Skarżącego z prowadzonych zbiorów.
- 6) W dniu [...] Bank dokonał ponownego wpisu danych osobowych Skarżącego do B.
- 7) W wyjaśnieniach udzielonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych Bank wskazał „dane osobowe Pana C.P. zostały zebrane w związku z zwałą pomiędzy Skarżącym a Bankiem w dniu [...] umową kredytu mieszkaniowego [...] na budowę garażu oraz umową z [...] kredytu mieszkaniowego [...] na zagospodarowanie działki. Podstawą prawną przetwarzania danych osobowych są dla Banku przepisy ustawy Prawo bankowe pozwalające spełniać przesłanki legalności przetwarzania danych określone w art. 23 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o ochronie danych osobowych. W związku z posiadanymi zobowiązaniami dane Klienta zostały przekazane do B. S.A. oraz S. prowadzonego przez Z. utworzonych na podstawie przepisów Prawa bankowego. Zgodnie z art. 105 ust. 4 Prawa bankowego, Banki mogą wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi utworzyć instytucje upoważnione do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania. (...) Dane klienta w zakresie imię i nazwisko, data urodzenia, adres zamieszkania, seria i numer dowodu osobistego, numer Pesel zostały przekazane do B. SA z informacją o udzielonych kredytach począwszy od [...] Zgłoszenie danych Klienta do S. w zakresie: imię i nazwisko, nr i seria dowodu tożsamości, numer Pesel, adres zamieszkania, w związku z brakiem spłaty należności bankowych z tytułu dwóch

w/w kredytów mieszkaniowych miało miejsce w dniu [...] (...) Jednocześnie wyjaśniam, iż wskazany w skardze przepis art. 105a Prawa bankowego dotyczący wyrażenia przez osobę której dane dotyczą zgody na przetwarzanie danych po wygaśnięciu zobowiązania nie znajduje

w tym przypadku zastosowania”. Ponadto Bank oświadczył, że Skarżący nie zwracał się do Banku z wnioskiem o realizację uprawnień kontrolnych określonych w art. 32 i 33 ustawy o ochronie danych osobowych. Z kolei na pytanie organu dotyczące wypełnienia przez Bank wobec Skarżącego obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 24 ustawy o ochronie danych osobowych podmiot ten wskazał cyt: „Pan C.P. złożył w dniu [...] oraz w dniu [...] pisemne oświadczenia, w których potwierdził otrzymanie informacji m. in., iż administratorem danych jest P. Spółka Akcyjna a dane osobowe mogą być udostępnione podmiotom upoważnionym przez przepisy Prawa bankowego. Spełniony został w tym zakresie obowiązek informacyjny określony w art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, o znanych lub przewidywanych odbiorcach tych danych”.

- 8) W wyjaśnieniach udzielonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych Z. wyjaśnił cyt: „S. zawiera dane, przekazywane przez banki, o klientach nie wywiązujących się ze swoich zobowiązań. Celem przetwarzania danych w zbiorze jest zwiększenie bezpieczeństwa systemu bankowego i płatniczego, oraz ochrona depozytów bankowych, a także ocena zdolności kredytowej i analiza ryzyka kredytowego. Z. przetwarza w/w dane osobowe na podstawie art. 105 ust. 4 i art. 105a ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (...) oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (...) Dane osobowe Skarżącego zostały zgłoszone do S. przez P. S.A. w dniu [...] (...)”.
- 9) B. wskazało natomiast, że dane osobowe Skarżącego pierwotnie zostały przekazane przez Bank do B. w dniu [...]. W dniu [...] na wniosek Banku B. usunął dotyczący go rachunek ze zbioru danych B. Następnie dane osobowe Skarżącego zostały ponownie przekazane do B. w dniu [...] w zakresie rachunku kredytu mieszkaniowego z dnia [...] oraz w zakresie rachunku kredytu mieszkaniowego z dnia [...], na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy Prawo bankowe i na podstawie łączącej strony umowy. W/w rachunki Skarżącego mają obecnie status rachunków otwartych w windykacji i przetwarzane są w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy Prawo bankowe oraz w celu stosowania metod statystycznych.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 26 marca 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-348/13/19074,19080,19082,19087), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku w przedmiotowej sprawie.

W dniu [...] (w ustawowym terminie) do Biura GIODO wpłynął wniosek Skarżącego o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej ww. decyzją. Skarżący wniósł o cyt.: „(...) ponowne rozpatrzenie sprawy i wnioskuje o uchylenie zaskarżonej decyzji i żądam usunięcia danych

osobowych stanowiących tajemnicę bankową przetwarzanych przez B. S.A. (...) i Z. (...), które zostały i są nadal przekazywane przez P. S.A. (...)"'. Ponadto Skarżący podnosi, iż cyt.: „(...) wyraża [Skarżący] odmienny pogląd od GODO. Zarówno w [...] i dalej w kolejnych miesiącach przekazywania danych do B. i Z. koniecznym było uzyskanie wyraźnej zgody skarżącego na tego typu ujawnianie informacji stanowiących tajemnicę bankową. GODO w uzasadnieniu zupełnie nie odniosło się do orzecznictwa, które zostało zawarte w skardze, a które jest w pełni zbieżne z poglądami skarżącego, a więc bez uzyskania zgody przekazywanie danych do B. i Z. było i jest nieuprawnione". Jednocześnie Skarżący wskazuje, iż cyt.: „(...) baza prowadzona przez Z. jest nielegalna. Prawo bankowe (art. 105 ust.4) umożliwia utworzenie przez Z. takiej bazy danych, ale WSPÓLNIE z innymi bankami – takie kryteria spełnia ale tylko baza danych prowadzona przez B.. Skarżący nie wyraził zgody *explicite* na przekazywanie danych osobowych stanowiących tajemnicę bankową do Z. Żądanie usunięcia danych przekazanych przez P. do bazy gromadzonej w Z. jest tym samym uzasadnione".

Po powtórny raz rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji Generalnego Inspektora z dnia 26 marca 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-348/13/19074,19080,19082,19087) jest prawidłowe.

W niniejszej sprawie Skarżący przedmiotem swojej skargi uczynił zarzut nielegalnego udostępnienia przez Bank jego danych osobowych na rzecz B. w [...] oraz Z. w [...]. Rolą organu było zatem, w oparciu o kompetencje przyznane mu ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwaną dalej również ustawą, dokonanie oceny czy u podstaw tego procesu znajdowała się przesłanka go legalizująca.

Ponownie wskazać należy, że ustawa o ochronie danych osobowych, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). W świetle przepisów powołanego aktu prawnego, przetwarzanie danych osobowych jest uprawnione, gdy spełniona zostanie którakolwiek z przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Przesłanki te odnoszą się do wszelkich form przetwarzania danych wymienionych w art. 7 pkt 2 ustawy, w tym w szczególności do ich udostępnienia. Są także względem siebie równoprawne, co oznacza, że dla legalności procesu przetwarzania danych wystarczające jest spełnienie jednej z nich. Zgodnie natomiast z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Tym samym po raz kolejny wskazać należy, że zgoda na przetwarzanie danych, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy, nie jest jedyną przesłanką legalizującą proces przetwarzania danych osobowych.

Aktem prawnym zawierającym szczegółowe regulacje dotyczące procesu przetwarzania danych osobowych klientów banków jest przede wszystkim ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r., poz. 1376 z późn. zm.), zwana dalej Prawem bankowym.

Ocena legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Bank polegającego na ich udostępnieniu na rzecz B. i Z. musi być zatem dokonywana w powiązaniu z przepisami Prawa bankowego.

Ponownie odnosząc się do przetwarzania danych Skarżącego przez Bank wskazać należy, iż Pan C.P. jest klientem Banku z uwagi na zawarte z tym podmiotem dwie umowy kredytowe, a wynikające z nich zobowiązania nie wygasły. Zatem podstawę przetwarzania przez Bank danych osobowych Skarżącego stanowi przesłanka wymieniona w art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy, tj. konieczność realizacji przedmiotowych umów.

Co się zaś tyczy kwestii udostępnienia danych osobowych Skarżącego przez Bank na rzecz B. i Z., po raz kolejny wskazać należy, że ww. są instytucjami utworzonymi na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego, który stanowi, że banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania: bankom - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych, innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów - informacji o wierzytelnościach oraz o obrotach i stanach rachunków bankowych w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń. Zgodnie z art. 105a ust. 1 Prawa bankowego, przetwarzanie przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 (np. B. czy Z.), informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie dotyczącym osób fizycznych może być wykonywane, z zastrzeżeniem art. 104, 105 i art. 106-106c, w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. Informacje zawarte w B. i Z. służąc mają wypełnianiu przez banki jako instytucje zaufania publicznego ich ustawowych obowiązków związanych z koniecznością dokładania szczególnej staranności w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa przechowywanych środków pieniężnych, czyli w zakresie ochrony depozytów (art. 50 ust. 2 Prawa bankowego), a także z koniecznością należytego badania zdolności kredytowej, od której istnienia (zgodnie z art. 70 ust. 1 Prawa bankowego), bank uzależnia udzielenie kredytu. Badanie zdolności kredytowej, na którą składa się zdolność do spłaty zobowiązań i wiarygodność kredytowa, jest niezwykle istotnym elementem w działalności banku. B. i Z. zostały utworzone właśnie w celu zmniejszenia dla banków i instytucji kredytowych ryzyka udzielania trudnych kredytów, przyspieszenia i uproszczenia procedur kredytowych, wspomagania decyzji banków dotyczących udzielania kredytu.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji, iż przekazanie danych osobowych przez Bank do B. i Z. nastąpiło w oparciu o przesłankę wymienioną w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy (w związku z art. 105 ust. 4 Prawa bankowego), a dla legalności tego udostępnienia (na mocy art. 105 ust. 4 Prawa bankowego) zgoda Skarżącego nie była wymagana. Należy podkreślić, że w analizowanej sprawie zgoda Skarżącego byłaby wymagana jedynie do przetwarzania przez B. i Z. jego danych osobowych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umów zawartych z Bankiem w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego (art. 105a ust. 2 Prawa bankowego). Jednak z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że w okresie udostępnienia przez Bank danych osobowych Skarżącego na rzecz ww. pomiotów zobowiązania Skarżącego wobec Banku nie wygasły. Bank oświadczył bowiem cyt: „jednocześnie wyjaśniam, iż wskazany w skardze przepis art. 105a Prawa bankowego

dotyczący wyrażenia przez osobę której dane dotyczą zgody na przetwarzanie danych po wygaśnięciu zobowiązania nie znajduje w tym przypadku zastosowania”.

W ocenie organu brak jest zatem podstaw do sformułowania wobec Banku nakazu usunięcia danych osobowych Skarżącego z B. i Z.

Ponadto odnosząc się do zarzutu Skarżącego, że cyt.: „GIODO w uzasadnieniu zupełnie nie odniosło się do orzecznictwa, które zostało zawarte w skardze, a które jest w pełni zbieżne z poglądami skarżącego (...)” wskazać należy, iż decyzja organu z dnia 26 marca 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-348/13/19074,19080,19082,19087) zawiera uzasadnienie prawne i faktyczne podjętego rozstrzygnięcia zgodnie z treścią art. 107 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwanej dalej Kpa. W związku z powyższym niezasadne było odnoszenie się przez organ do cyt.: „orzecznictwa, które zostało zawarte w skardze”, ponieważ zawiera ono tezy na poparcie twierdzeń Skarżącego, z którymi organ się nie zgadza.

Jedynie na marginesie wskazać należy, ponieważ nie stanowi to przedmiotu zaskarżenia, iż organ do spraw ochrony danych osobowych popiera stanowisko wyrażone w pierwszej decyzji, że również w zakresie naruszenia przez Bank wobec Skarżącego art. 24 ustawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie dopatrył się nieprawidłowości. Art. 24 ustawy stanowi, iż w przypadku zbierania danych osobowych od osoby, której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany poinformować tę osobę o: 1) adresie swojej siedziby i pełnej nazwie, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna – o miejscu swojego zamieszkania oraz imieniu i nazwisku, 2) celu zbierania danych, a w szczególności o znanych mu w czasie udzielania informacji lub przewidywanych odbiorcach lub kategoriach odbiorców danych, 3) prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania, 4) dobrowolności albo obowiązku podania danych, a jeżeli taki obowiązek istnieje, o jego podstawie prawnej.

W przedmiotowej sprawie Bank udzielił Skarżącemu wymienionych powyżej informacji odbierając od niego w dniu [...] r. oraz w dniu [...] oświadczenia dotyczące przetwarzania przez ten podmiot jego danych osobowych. W szczególności Bank poinformował Skarżącego o znanych mu wówczas odbiorcach jego danych osobowych. Bank wskazał cyt.: „zebrane dane osobowe mogą być udostępniane podmiotom upoważnionym przez przepisy Prawa Bankowego”. Odnosząc się w tym miejscu do zarzutu Skarżącego, iż podpisując ww. oświadczenia wyraził on zgodę jedynie na udostępnienie przez bank jego danych osobowych podmiotom uprawnionym przez przepisy prawa bankowego „(a więc takich jak sąd, policja, etc. wymienionych w art. 105 prawa bankowego)”, natomiast nie wyraził zgody na udostępnienie tych danych osobowych do B. i Z., niezależnie od dokonanego powyżej wyjaśnienia, że Bank nie musiał dysponować zgodą Skarżącego na przekazanie jego danych osobowych do B. i Z., wskazać należy, iż pośród podmiotów, którym banki mogą udostępniać i ujawniać dane osobowe swoich klientów nie są tylko podmioty wymienione przez Skarżącego, a mianowicie m. in. policja i sąd. Wśród nich są bowiem również inne instytucje np. te utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego, a zatem również B. i Z.

Z kolei co do zarzutu naruszenia przez Bank art. 32 ust. 4, stanowiącego o prawie Skarżącego żądania od administratora danych informacji o źródle, z którego pochodzą jego dane, wskazać należy, że przeprowadzone postępowanie wyjaśniające nie dostarczyło materiału dowodowego na jego potwierdzenie.

Art. 32 ustawy stanowi o uprawnieniu każdej osoby do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych. Z uprawnieniem tym skorelowany jest obowiązek administratora danych osobowych, określony w art. 33 ustawy, poinformowania na wniosek osoby, której dane osobowe dotyczą, w terminie 30 dni, o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie jej danych osobowych, informacji o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 – 5a.

W analizowanej sprawie, jak wynika z materiału dowodowego w niej zgromadzonego, Skarżący nie wystąpił do Banku z pytaniem o treści wskazanej w art. 32 ust. 4 ustawy poprzez skierowanie do niego wniosku w trybie art. 33 ustawy. Bank w wyjaśnieniach oświadczył, że nie wpłynął do niego wniosek Skarżącego o realizację jego uprawnień kontrolnych z ar. 32 i 33 ustawy. Skarżący również nie wskazał, że zwracał się do Banku z takim podaniem. Ponadto nie przedstawił też żadnego dowodu, z którego wynikałaby podnoszona przez niego okoliczności naruszania przez Bank art. 32 ust. 4 ustawy.

Ponadto w zakresie żądania Skarżącego wskazanego w skardze w przedmiocie cyt.: „(...) przeprowadzenia kontroli (...)”, należy wskazać, iż zgodnie z art. 61 § 1 Kpa postępowanie administracyjne wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu. Organ ochrony danych osobowych poprzez postępowanie administracyjne przeprowadził kontrolę, celem której było ustalenie czy doszło do naruszeń w związku z przetwarzaniem danych osobowych Skarżącego. Jednocześnie należy wskazać, że kontrola przetwarzania danych osobowych w siedzibie danego podmiotu, przeprowadzana przez inspektorów Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, może zostać wszczęta jedynie z urzędu, a nie na wniosek. Ponadto z zebranego w toku prowadzenia niniejszego postępowania materiału dowodowego wynika, że udostępnienie danych osobowych Skarżącego odbyło się z uwzględnieniem zasad ochrony danych osobowych.

Niezależnie od powyższego, należy jeszcze wskazać, że postępowanie prowadzone w związku z rejestracją zbioru danych osobowych (o co wnosił Skarżący w swojej skardze), nie może być zainicjowane wnioskiem osoby, której dane osobowe miałyby znaleźć się w tymże zbiorze. Stroną takiego postępowania jest wyłącznie podmiot zgłaszający zbiór do rejestracji.

Po dokonaniu ponownej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz w tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w decyzji administracyjnej z dnia 26 marca 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-348/13/19074,19080, 19082,19087).

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed

sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).